

ستاره‌ها

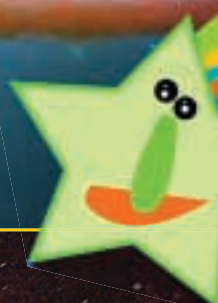

اگر در منطقه‌ای با آسمان بدون ابر و غبار زندگی کنید، می‌توانید هر شب حدود ۲۵۰۰ ستاره را در آسمان ببینید؛ آن هم بدون هیچ وسیله‌ی خاصی. این تعداد ستاره، تنها بخش بسیار کمی از بزرگی فضا را نشان می‌دهد.

راستی، چرا با وجود این همه ستاره، شب‌ها آسمان، تاریک است؟

نزدیک‌ترین ستاره به ما، خورشید نام دارد که ۱۵۰ میلیون کیلومتر با زمین فاصله دارد. نور خورشید بعد از حدود هشت دقیقه به زمین می‌رسد. نور ستاره‌ی بعدی چهار سال در راه است تا به زمین برسد. ستارگانی هستند که برای رسیدن نورشان به چشم‌ما میلیون‌ها سال وقت لازم است! گاهی پیش می‌آید که ستاره‌ای نابود می‌شود. یعنی ما دیگر نور آن را نمی‌بینیم. بسیاری از ستاره‌هایی هم که نورشان تازه امشب به ما می‌رسد، سال‌ها قبل نابود شده‌اند. البته نباید نگران باشیم که آسمان ما بی‌ستاره شود. چون ستارگان تازه‌ای به وجود می‌آیند.

اگر هر ستاره به اندازه‌ی یک دانه شن بود، می‌شد، این ستاره‌ها را به جای تمام شن‌های ساحلی دریاها ریخت.

کهکشان ما: راه شیری

منظومه ی شمسی

در هر کهکشان تقریباً صد میلیارد ستاره وجود دارد. ما تا امروز به وجود صد میلیارد کهکشان در فضا پی برده ایم. با یک حساب ساده می توان حدس زد که تعداد ستارگان این کهکشان ها چندتا است. کافی است جلویک، ۲۲ تا صفر بگذارید!

۱۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰

کهکشان

مهدی قزل ارسلان

کهکشان ها از همسایه شدن تعداد زیادی ستاره، سیاره، سیارک ها و گازهای بین ستاره ای به وجود آمده اند. زمین ما در منظومه ی شمسی جای دارد. منظومه ی شمسی هم در یک کهکشان قرار گرفته است. کهکشانی به نام «راه شیری».

بعضی از کهکشان ها بزرگند و بعضی از کهکشان ها کوچک تر... مثلاً همین کهکشان راه شیری یک کهکشان بزرگ است. آن قدر بزرگ که مثلاً اگر بخواهیم از زمین با یک نفر در مرکز کهکشان تلفنی صحبت کنیم ۳۰۰۰۰ سال طول می کشد تا صدای ما به او برسد!

تعداد ستاره های کهکشان راه شیری خیلی زیاد است. آن قدر زیاد که اگر ستاره هایش را بین تمام مردم روی زمین (۷ میلیارد نفر) تقسیم کنیم به هر نفر ۲۰۰ ستاره می رسد!!!

کهکشان ها هم شکل های گوناگونی دارند. مثلاً مارپیچی، بیضوی و نامنظم... راه شیری نمونه ای از یک کهکشان مارپیچی است. در تصویر، محل قرار گرفتن منظومه ی شمسی را در این کهکشان می بینید.

